॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाव

व्रतचर्यापरीतस्यतपस्विव्रतसेवया ॥ ममवह्निःसमद्भूतोनवैव्यथितुमर्हथ॥ ३२॥ व्रतंचर्तुमिहायातस्त्वहंगिरिमिमंशुभं ॥ पुत्रंचात्मसमंवीर्येतपसालब्धु
मागतः ॥ ३३॥ ततोममात्मायोदेहेसोग्निर्भूत्वाविनिःसृतः ॥ गतश्चवरदंद्रष्टुंसर्वलोकपितामहं॥ ३४॥ तेनचात्मानुशिष्टोमेपुत्रत्वेमुनिसत्तमाः ॥ तेजसोर्धे
नपुत्रस्तेभवितेतिवृषध्वजः॥ ३५॥ सोयंवह्निरुपागम्यपादमूलेममांतिकं॥ शिष्यवत्परिचर्यार्थंशांतःप्रकृतिमागतः॥ ३६॥ एतदेवरहस्यंवःपद्मनाभस्यधी
मतः॥ मयाप्रोक्तंसमासेननभीःकार्यातपोधनाः॥ ३७॥ सर्वत्रगतिरव्यग्राभवतांदीर्घदर्शनात् ॥ तपस्विव्रतसंदीप्ताज्ञानविज्ञानशोभिताः ॥ ३८॥ यच्छ्रुतं
यच्चवोदृष्टंदिविवायदिवाभुवि॥ आश्चर्यंपरमंकिंचित्तद्भवंतोब्रुवंतुमे ॥ ३९ ॥ तस्यामृतनिकाशस्यवाङ्मधोरस्तिमेस्पृहा ॥ भवद्भिःकथितस्येहतपोवननि
वासिभिः॥ ४० ॥ यद्यप्यहमदृष्टंवोदिव्यमद्भुतदर्शनं॥ दिविवाभुविवाकिंचित्पश्याम्यमरदर्शनाः॥४१॥ प्रकृतिःसाममपरानक्वचित्प्रतिहन्यते॥ नचात्मगत
मैश्वर्यमाश्चर्यंप्रतिभातिमे॥ ४२॥ श्रद्धेयःकथितोह्यर्थःसज्जनश्रवणंगतः॥ चिरंतिष्ठतिमेदिन्यांशैलेलेख्यमिवार्पितं॥ ४३ ॥ तदहंसज्जनमुखान्निःसृतंत
त्समागमे॥ कथयिष्याम्यहमहोबुद्धिदीपकरंनृणां॥ ४४॥ ततोमुनिगणाःसर्वेविस्मिताःकृष्णसन्निधौ॥ नेत्रैःपद्मदलप्रख्यैरपश्यंस्तंजनार्दनं॥ ४५ ॥ वर्धयं
तस्तथैवान्येपूजयंतस्तथापरे॥ वाग्भिर्ऋग्भूषितार्थाभिःस्तुवंतोमधुसूदनं॥४६॥ ततोमुनिगणाःसर्वेनारदंदेवदर्शनं॥ तदानियोजयामासुर्वचनेवाक्यकोवि
दं॥ ४७॥ मुनयऊचुः यदाश्चर्यमचिंत्यंचगिरौहिमवतिप्रभो॥ अनुभूतंमुनिगणैस्तीर्थयात्रापरैर्मुने ॥४८॥ तद्भवानृषिसंघस्यहितार्थंसर्वमादितः॥
यथादृष्टंहृषीकेशेसर्वमाख्यातुमर्हसि॥ ४९॥ एवमुक्तःसमुनिभिर्नारदोभगवान्मुनिः॥ कथयामासदेवर्षिःपूर्ववृत्तामिमांकथां ॥ ५० ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिके०दानधर्मेऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १३९॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ततोनारायणसु
हृन्नारदोभगवानृषिः॥ शंकरस्योमयासार्धंसंवादंप्रत्यभाषत ॥ १ ॥ नारदउवाच तपश्चचारधर्मात्मावृषभांकःसुरेश्वरः॥ पुण्येगिरौहिमवतिसिद्ध
चारणसेविते॥ २॥ नानौषधियुतेरम्येनानापुष्पसमाकुले॥ अप्सरोगणसंकीर्णेभूतसंघनिषेविते॥ ३॥

दीपेऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १३९॥ ॥ ७ ॥ तप्तइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

Digitized by Google